

«Ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμός
ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με Πατρὸς». (Ἰωάν. 14:24)

«Καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου,
καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέροις γλώσσαις». (Πράξαιων 2:4)

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

VOICE OF ORTHODOXY

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ
Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς προνοίᾳ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
242 Cleveland St., Redfern, 2016. Tel. 9698 5066

OFFICIAL PUBLICATION OF THE GREEK ORTHODOX
ARCHDIOCESE OF AUSTRALIA
Ἐτησία Συνδρομή - Annual Subscription \$ 20.00

VOLUME 29 No12

Print Post Approved PP 24555000018

Τεύχος 330

Δεκέμβριος / December 2007

+ Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΠΑΝΤΙ ΤΩι ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΧΑΡΙΝ, ΕΛΕΟΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΝ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝ ΒΗΘΛΕΕΜ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

*Χριστός γεννᾶται, δοξάσατε,
Χριστός ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε.*

Ἀδελφοί καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Μέ πολλήν χαράν ἡ Ἐκκλησία μας μᾶς καλεῖ νά δοξάσωμεν τόν Θεόν διά τήν ἐπί γῆς ἐξ ἀγάπης αὐτοπρόσωπον ἐν θεανθρωπίνῃ ὑποστάσει παρουσίαν τοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἐνός ἐκ τῶν προσώπων τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Πρόπει μέ ἰδιαίτεραν προσοχήν νά ἐξετάσωμεν τήν ἀληθῆ καὶ ζωοποιόν σημασίαν τοῦ γεγονότος τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ. Αὐτή ἀποκαλύπτει εἰς τήν ἀνθρωπότητα πρῶτον, ὅτι ὁ Θεός εἶναι προσωπικός καὶ ἐμφανίζεται εἰς ἡμᾶς ὡς πρόσωπον, ὅπως πρόσωπα ἐπλασε καὶ ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους, καὶ δεῦτερον, ὅτι περιβάλλει ἡμᾶς διά τῆς ἀγάπης Του. Τά δύο αὐτά γεγονότα, τό πρόσωπον καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἐκφράζουν θεμελιώδεις ἀληθείας τῆς πίστεώς μας, τάς ὁποίας πολλάκις βεβαίως ἔχομεν ἀκούσει. Ἐν τούτοις, ἡ ἐπίδρασις αὐτῶν εἰς τήν ζωήν μας δέν εἶναι ὅση πρέπει, διότι πολλοί ἐξ ἡμῶν δέν αισθανόμεθα τήν ἀδελφосύνην τοῦ Χριστοῦ μέ τό πρόσωπόν μας, οὔτε τήν ἀπέραντον ἀγάπην Αὐτοῦ πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἀντιστοιχῶς δέν ἀνταποδίδομεν τήν ἀγάπην μας πρὸς τόν Χριστόν, ὥστε διά τῆς κοινωνίας τῆς ἀγάπης νά γίνωμεν κοινωνοί κατὰ χάριν καὶ τῶν ἄλλων ἰδιοτήτων Αὐτοῦ.

Ἐάν δικαιολογοῦνται κάπως νά ἀγνοοῦν τήν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καὶ τό πρόσωπόν Του αὐτοί οἱ ὁποιοί δέν ἐγνώρισαν τόν Χριστόν καὶ διά τοῦτο πελαγοδρομοῦν εἰς ἀναζητήσιον τῆς ἀπροσώπου ὄντοτης, τήν ὁποίαν ἐκλαμβάνουν ὡς Θεόν, οὐδόλως δικαιολογούμεθα ἡμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι χριστιανοί νά ἀκολουθῶμεν τάς ἀδιεξόδους ἀναζητήσεις των. Αὐτοί οἱ ἐν πλάνῃ ἀδελφοί μας ἀντί νά ἀναζητοῦν τόν Θεόν ὡς πρόσωπον καὶ νά πλησιάζουν Αὐτόν διά τοῦ πλησιάσαντος ἡμᾶς Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀγωνίζονται ἀπεγνωσμένως νά γίνωμεν διά τῶν ἰδικῶν των δυνάμεων θεοί, ὡς ὁ Ἀδάμ ἐνόμισεν ὅτι θά κατώρθωνεν ὑπακούων εἰς τό πονηρόν πνεῦμα. Ὁ ἀληθινός ὁμως προσωπικός Θεός, ὁ γνωριζόμενος μόνον διά τοῦ γεννηθέντος ἐν φάτνῃ ἐξ ἀγάπης πρὸς ἡμᾶς Ἰησοῦ Χριστοῦ, μᾶς ὑπεσχέθη τήν υἰοθεσίαν, τήν ἐπάνοδον εἰς τούς κόλπους τοῦ Πατρὸς, καὶ τήν διά τοῦ

Χριστοῦ κατὰ χάριν θέωσιν. Μόνον διά τοῦ Χριστοῦ πραγματώνεται ἡ πανανθρωπίνῃ ἐπιθυμία πρὸς ὑπέρβασιον τῆς φθαρτότητος καὶ τῆς μονώσεως τῆς χωρὶς ἀγάπην ὑπάρξεως καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς κοινωνίας τῆς μεταξύ θείων καὶ ἀνθρωπίνων προσώπων ἀγάπης, ἡ ὁποία ὁδηγεῖ εἰς τήν αἰωνιότητα καὶ τήν ἀφθαρσίαν.

Ἄς στρέψωμεν τά βλέμματα τῶν καρδιῶν μας πρὸς τόν ἀρτιγέννητον καὶ ἐν φάτνῃ κείμενον Ἰησοῦν Χριστόν καὶ ἀναλογιζόμενοι πόσον μᾶς ἀγαπᾷ, ἄς ἀγαπήσωμεν Αὐτόν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, τῆς διανοίας καὶ τῆς ὑπάρξεώς μας. Μόνον διά τῆς ἀγάπης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ θά γίνωμεν κοινωνοί καὶ τῆς θείας Αὐτοῦ φύσεως κατὰ χάριν, ὡς Αὐτός διά τῆς ἀγάπης ἐγένετο κοινωνός τῆς ἀνθρωπίνης ἡμῶν φύσεως. Ἀνθρωποκεντρικαί προσπάθειαι, διαλογισμοί, ψυχεδελικαὶ καταστάσεις καὶ ἐκστάσεις καὶ παρεμφερεῖς ἐξωχριστιανικαὶ ἐμπειρίαί δέν ὁδηγοῦν εἰς συνάντησιν τοῦ ἀληθινοῦ προσωπικοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης, ἀλλ' εἰς τό βαθύ καὶ παγερόν σκότος, εἰς τό ἔρεβος τῆς αἰωνίας ἀπωλείας, εἰς τήν αἴσθησιν τοῦ πλήρους καὶ ἀβυσσαλέου κενοῦ.

Διά τοῦτο, τέκνα ἀγαπητά ἐν Κυρίῳ, ἀγαπήσατε τόν δι' ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους καὶ διά τήν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐνανθρωπήσαντα ἐξ ἀγάπης Ἰησοῦν Χριστόν καὶ γνωρίσατε τήν κοινωνίαν τῆς ἀγάπης Αὐτοῦ, σύν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, διότι τῆς ἀγάπης Αὐτοῦ τοῦ προσωπικοῦ Θεοῦ οὐδέν γλυκύτερον.

Μέγας κήρυξ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ εἶναι ὁ ταυτίσας Θεόν καὶ ἀγάπην Εὐαγγελιστῆς Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, ὁ εἰπὼν τόν κορυφαῖον λόγον «ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν». Καὶ μετ' αὐτόν ὁ εἰς τέλος ἀγαπήσας τόν Χριστόν Ἀπόστολος Παῦλος, ὁ γράψας τόν θερμουργόν λόγον «τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ;». Οὔτε θλίψις, οὔτε μάχαιρα, οὔτε θάνατος, οὔτε ἄλλη ἀγάπη δύναται νά εἶναι ἰσχυρότερα τῆς ἀγάπης μας πρὸς τόν Χριστόν. Εἰς ὑπόμνησιν δέ τῶν λόγων καὶ τῶν ἐξ ἀγάπης ἔργων τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου καὶ ἐπὶ τῇ συμπληρώσει δύο χιλιάδων ἐτῶν ἀπὸ τῆς γεννήσεως του ἀνακηρύσσομεν τό ἐρχόμενον ἔτος 2008 ὡς ἔτος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

+ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ

Ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Αὐστραλίας

Παντί τῷ Ἱερῷ Κλήρῳ καί τῷ εὐσεβεῖ Λαῷ
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς

Ἀδελφοί Συλλειτουργοί καί τέκνα περιπόθητα ἐν Χριστῷ
τεχθέντι,

Ἐορτάζοντες καί ἐφέτος –ὅπως κάθε χρόνο– τήν
ὑπερούσια Γέννηση τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ,
ὡς «κατά σάρκα οἰκονομίαν» τοῦ ἀκτίστου Θεοῦ,
ὑπέρ τοῦ κατ' εἰκόνα Αὐτοῦ κτισθέντος ἀνθρώπου,
ὑποχρεούμεθα νά παραιτηθούμε γιά λίγο ἀπό τίς ἐν τῷ
κόσμῳ μάταιες μέριμνες καί πικρίες.

Ἔτσι μόνο, ἴσως ἀξιωθοῦμε νά πάrouμε μιᾶ «βαθειά
ἀνάσα» στήν εἰρήνην τοῦ θαύματος.

Τό ἀπαιτοῦν, ἄλλωστε, οἱ νόμοι τοῦ θαύματος:
«Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία» (Χερουβικόν Μ. Σαβ-
βάτου).

Τό ἀπαιτεῖ ὁ ἴδιος ὁ θαυματουργῶν Θεός: «Ἐν τῷ
κόσμῳ θλίψιν ἔξετε· ἀλλά θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τόν
κόσμον» (Ἰω. 16, 33).

Τί σημαίνει ὁμως «νικῶ τόν κόσμον»;

Ποιός εἶναι ἐκεῖνος πού «νικᾷ τόν κόσμον»;

Κάποτε, εὐλαβέστατος Γέρον Ἁγιορείτης, σχεδόν
«διαμαρτυρόταν», ἀλλά μέ παράπονο μικροῦ παιδιοῦ,
γι' αὐτή τήν δήλωση τοῦ Χριστοῦ, λέγοντας καθ'
ἑαυτόν: «Καλά, Ἐσύ ἐνίκησες γιατί εἶσαι Θεάνθρωπος!
Ἐγώ, πῶς θά νικήσω πού εἶμαι μόνο ἄνθρωπος»;

Ἡ εὐλαβής αὐτή ἀμηχανία τοῦ Ἁγιορείτου Γέροντος
εἶναι ὄντως συγκινητική στήν ἀπλότητά της. Εἶναι
συγχρόνως διδακτικώτατη γιά ὅλους μας, ὡς γενναία
αἴσθηση καί ὁμολογία «ἀναξιοτήτας».

Ἄν ὁμως ἀφεθοῦμε μέ κάποια «παθητικότητα» σ'
αὐτή τήν ἐκ ταπεινοφροσύνης ἀμηχανία, διατρέχουμε
ἴσως τόν κίνδυνο νά λησμονήσουμε θεμελιώδη διδάγ-
ματα τῆς Πίστεώς μας.

Αὐτά κυρίως τά διδάγματα ἐσφράγισε μέ ὅλη τήν
ἰερότητα τοῦ σωματικοῦ ἢ θεῖα Ἐνανθρώπηση, γιά
τήν ὁποία μιλοῦν κατανυκτικά τά Χριστούγεννα τῆς
Ὁρθοδόξου Λατρείας μας.

Εὐχόμεθα πατρικῶς καί ὀλοκαρδίως ὅπως ὁ ἐν
φάτνη γεννηθεῖς ἐξ ἀγάπης διά τήν ἡμῶν σωτηρίαν
Ἰησοῦς Χριστός, διά πρεσβειῶν τῆς ἀπειράνδρου καί
ἀειπαρθένου Μητρός Αὐτοῦ, τοῦ Ἁγίου προκατόχου
ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, εἰς τήν μνήμην
τοῦ ὁποίου εἶναι ἀφιερωμένον τό ἀπερχόμενον ἔτος,
καί τοῦ ἐπίσης Ἁγίου προκατόχου ἡμῶν Νήφωνος,
ἀνιδρυτοῦ καί δευτέρου κτίτορος τῆς ἐν Ἀγίῳ Ὁρει
Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς καί Σταυροπηγιακῆς Μονῆς τοῦ
Ἁγίου Διονυσίου, τοῦ ὁποίου κατά τό προσεχές ἔτος
εορτάζομεν τήν πεντακοσιοστήν ἐπέτειον ἀπό τῆς
κοιμήσεως, ὡς καί τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ἰωάννου καί

+ STYLIANOS

By the grace of God Archbishop of Australia

To all the Clergy and devout faithful
of our Greek Orthodox Archdiocese

Brother concelebrants and beloved children in Christ who is
born,

In celebrating once again – as every year – the wondrous
Birth of Christ (the God-Man) as the uncreated God's
'divine Economy according to the flesh' for the sake of
the human person made in His image, we are obliged
to briefly let go of the futile cares and worries of this
world.

Only in so doing, could we perhaps be made worthy
of taking a deep 'sigh of relief' within the peacefulness
of the miracle.

This, at any rate, is required by the laws of the miracle:
"Let every mortal flesh keep silence" (Cherubic Hymn of
Holy Saturday).

It is required by God the Miracle-Worker Himself: "In
the world you will have tribulation. But take courage; I have
overcome the world" (John 16:33).

However, what does it mean to say 'I have overcome
the world'?

Who is it that 'overcomes the world'?

Once, a very pious Elder of Mount Athos almost
'protested' (but like a small child) about this statement
of Christ, saying: 'That's all very well – You overcame
because You are both **God and Man!** But how am I
supposed to overcome, since I am only **man?**'

This pious perplexity of the Athonite Elder is truly
moving, on account of its simplicity.

At the same time, it is most instructive for all of us, being
a brave awareness and confession of '**unworthiness**'.

Yet if we 'passively' surrender to such **perplexity**
stemming from humility, we could perhaps run the risk
of forgetting fundamental teachings of our Faith.

These teachings mainly were 'sealed' by the divine
Incarnation with all **bodily** sanctity – the Incarnation
which our Orthodox worship speaks about so prayerfully
during Christmas.

Παύλου, κηρύκων κατ' ἐξοχήν τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ,
καί πάντων τῶν Ἁγίων, καταστήσῃ φάτνην Αὐτοῦ τήν
καρδίαν ἐκάστου ἐξ ἡμῶν καί ἀποκαλύψῃ εἰς ὅλους
τό πρόσωπον τῆς ἀγάπης Του, καί ἐπικαλούμεθα ἐφ'
ὑμᾶς τήν Χάριν καί τό πλοῦσιον Ἐλεος Αὐτοῦ.

Καλά Χριστούγεννα, εἰρηνικόν καί εὐλογημένον
Δωδεκαήμερον, καρποφόρον πνευματικῶς καί ὑλικῶς
τό νέον ἔτος.

Φανάριον, Χριστούγεννα ,βζ'

+ Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος
διάπυρος πρὸς Θεόν εὐχέτης πάντων ὑμῶν

Τρεῖς κυρίως εἶναι οἱ «πραγματικότητες», γύρω ἀπό τίς ὁποῖες διαδραματίζεται ἀπ' ἀρχῆς ἡ Ἱστορία τοῦ κόσμου:

ΑΝΘΡΩΠΟΣ – ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΣ – ΧΡΟΝΟΣ

Προκειμένου νά ἐκτιμήσουμε τό «εἰδικό βάρος» πού ἔχει κάθε μιά ἀπό τίς ἐν λόγῳ πραγματικότητες, στό ὅλο «Σχέδιο τῆς θείας Οἰκονομίας», πρέπει νά ὑπογραμμίσουμε ὅτι, γιά κάθε μιά ἀπ' αὐτές ἄλλη εἶναι ἡ **σταθερή** διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας, καί ἄλλη ἡ συνεχῶς **μεταβαλλόμενη** γνώμη τοῦ κόσμου.

Ἡ σταθερή διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας γιά τόν Ἄνθρωπο συνοψίζει, ὡς γνωστόν, τίς κυριώτερες ἀλήθειες τῆς θείας Ἀποκαλύψεως.

Ὁλόκληρη ἡ Ἁγία Γραφή (Παλαιά καί Καινή Διαθήκη) περιγράφουν, ἀφ' ἑνός τὰ χαρακτηριστικά **γνωρίσματα** τοῦ ἀνθρώπου, ἀφ' ἑτέρου δέ τήν **ἀποστολή** του ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλά καί τόν τελικό **προορισμό** του εἰς τήν αἰωνιότητα τοῦ Θεοῦ.

Ὅλα αὐτά τὰ ἱερά **δεδομένα** (γνωρίσματα-ἀποστολή-προορισμός), ἔχουν ρίζα καί ἀμετακίνητο θεμέλιο τήν προαιώνια «**Βουλή**» τοῦ Θεοῦ, πού ἔκτισε τόν ἄνθρωπο «**κατ' εἰκόνα καί ὁμοίωσιν**» Του (Γέν. 1, 26).

Μποροῦμε λοιπόν νά ποῦμε –χωρίς νά γινώμαστε ἀνεδαφικοί ἢ ἀνευλαβεῖς– ὅτι, ὄντως χάριν τοῦ ἀνθρώπου ἔκτισε ὁ Θεός ὀλόκληρη τήν Δημιουργία (ὄρατή καί ἀόρατη).

Γ' αὐτό ἀκριβῶς ἡ θεία Ἐνανθρώπιση ὀνομάστηκε ἀπό μεγάλους Πατέρας καί Διδασκάλους τῆς Ἐκκλησίας «**δευτέρα Δημιουργία**»!

Ἄν ὅμως σέ κανένα ἄλλο δημιούργημα Του δέν «ἐμπιστευθήκε» ὁ Θεός τήν ἴδια τήν «**εἰκόνα**» Του, καί ἀπό κανένα ἄλλο **νοερό** καί **λογικό** δημιούργημα δέν «ἀπαίτησε» τήν «**ὁμοίωσιν**» Του, σημαίνει ὅτι ἡ Ἐνανθρώπιση τοῦ Θεοῦ-Λόγου μᾶς ἀνοιξε τὰ μάτια σέ δύο συγκλονιστικές ἀλήθειες:

- Πρῶτον, ὅτι τό μυστήριο τοῦ **ἀοράτου** Θεοῦ συναρτᾶται ἄμεσα μέ τό μυστήριο τοῦ **ὄρατου** Ἀνθρώπου (τοῦ ὁποῖου τό **σῶμα** ποτέ δέν ἔπαυσε νά ἔχει ἀνάλογη ἱερότητα μέ τό **πνεῦμα** καί τήν **ψυχή**).
- Καί δεύτερον, ὅτι ὁ Θεός μέ τήν Ἐνανθρώπησή Του ἔδωκε εἰς τήν ἔννοια τοῦ «**χρόνου**» **λυτρωτική** δύναμη, μετατρέποντάς τον σέ «**καιρό**», δηλαδή σέ ἀνέλπιστη «**εὐ-καιρία**».

Ἐπομένως, **Ἄνθρωπος** καί **Θεάνθρωπος** δέν εἶναι ἀντιθετικές ἔννοιες καί πραγματικότητες.

Εἶναι, ἀκριβῶς εἰπεῖν, τὰ δύο φωτεινά ἄκρα τοῦ μυστικοῦ Ἄξονα τῆς **Θεανδρικότητας**.

Αὐτός ὁ Ἄξονας διαποτίζει τήν πανανθρώπινη περιπέτεια, κάτω ἀπό τό ἄστρο τῆς Βηθλεέμ, πού καλεῖ ὅλους στό «**πλήρωμα τοῦ χρόνου**» (πρβλ. Γαλ. 4,4).

Τῷ ὑπέρ πάντων ἀνθρώπων σαρκωθέντι Θεῷ εἶη ἡ δόξα καί ἡ τιμή καί ἡ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀμήν!

Εὐχέτης πρὸς Κύριον
Ὁ Αὐτραλίας ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ

There are mainly three 'realities' that the history of the world has revolved around since the beginning:

THE HUMAN PERSON – CHRIST AS GOD AND MAN – TIME

In order to appreciate the particular significance of each mentioned reality within the whole 'Plan of divine Economy', we need to underline that in each case, the **consistent** teaching of the Church is one thing, while the **ever-changing** opinion of the world is another.

The consistent teaching of the Church concerning the human person summarizes, as we know, the major truths of divine Revelation.

The Holy Scriptures in their entirety (both Old and New Testament) describe on the one hand the charismatic **features** of man, and his **mission** on the other. They furthermore describe his ultimate **destiny** in the eternity of God.

All these sacred **data** (features-mission-destiny) have as their root and unmistakable foundation the pre-eternal **Will** of God, who created the human person in His "image and likeness" (Gen.1:26).

We can therefore state – without being unrealistic or impious – that it was indeed for the human person that God made the whole Creation (both visible and invisible).

This is precisely why the great Fathers and Teachers of the Church called the divine **Incarnation** the '**second Creation**'!

Yet, if God did not 'entrust' to any of His creatures His own '**image**', and if He did not 'demand' His '**likeness**' from any other **spiritual** or **rational** being, it means that the Incarnation of God the Word opened our eyes to two astonishing truths:

- First, that the mystery of the **invisible** God is directly connected to the mystery of the **visible** person (whose **body** never ceases to have sanctity comparable to that of the **spirit** and the **soul**).
- Second, through His Incarnation, God gave the notion of time a **redemptive** power, transforming it into the 'opportune time', an unexpected opportunity.

Consequently, the **human Person** (*anthropos*) and the **God-Man** (*theanthropos*) are not opposite notions or realities.

They are, strictly speaking, the two radiant extremities of the mystical Axis of the unity between **two natures** (*theandricity*).

It is this Axis which permeates the universal human adventure, beneath the star of Bethlehem, which calls all to the "fullness of time" (see Gal.4:4).

To God, who became man for all people, be glory, honour and worship to all ages.

Amen!

With fervent prayers to God
Archbishop STYLIANOS
Primate of the Greek Orthodox Church in Australia

[translation from the original Greek by DK]

The Eucharist in the Gospel According to St John

the Continued Presence of the 'Absent' One

Part III

by Philip Kariatlis

Unique in its presentation of the Lord's Supper, in depicting the foot washing by Jesus and not any words of institution, St John's gospel nonetheless spoke of the Eucharist in terms of Christ's *koinonia* with the *ekklesia*. Set within that part of the gospel where Jesus began to announce both the immanence of his final hours and his return to the Father, John recorded the unprecedented and consummate love of Jesus for 'his own' (Jn 13:1) in terms of Jesus' desire to wash his disciples' feet. That the episode was meant to be understood as a reference to the Eucharist is seen by John's opening phrase, "and during supper" (Jn 13:2), indeed the final supper that Jesus was to have with his disciples before his passion.¹

According to the Johannine gospel, in washing his disciples' feet, Jesus not only provided the Church with the gift of God's *koinonia* within the context of the Last Supper, but also illustrated how this fellowship could be preserved after Jesus' departure. After vividly detailing the preparation for, and actual episode of, the foot washing, an exchange between Jesus and Peter is recorded which brought out the communal aspect of the feet washing. In response to Peter's emphatic rejection of Jesus washing his feet, the Evangelist offered an astounding revelation of the communal nature of such an action. Jesus is recorded as saying to Peter: "unless I wash you, you have no share with me [οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ] (Jn 13:8)."²

Regarding the expression, to have a 'share with me', modern Biblical exegetes argue that it describes, "the solidarity in destiny of the two men."³ That is, the apostles' 'share', and later the entire Church's share in the eschatological kingdom of heaven would be

secured by Jesus' self-giving act of love in the washing of feet. Clearly therefore, even here, the author of the fourth gospel did not dismiss the gift-aspect of *koinonia*. Consequently, this part of the discourse is a key passage for the fourth gospels' understanding of the mystery and gift of the Lord's presence in the Eucharist.

However, as the depiction of the foot washing event continues, it becomes clear that the gospel was more concerned to highlight that the sign of Christ's presence within the community after his departure would be seen and expressed in the fraternal love displayed between the members of the *ekklesia*. And so, not only was the gift of Jesus' fellowship within the community affirmed, but so also was the means by which this could be preserved in the Church after Christ's departure. After describing the foot washing of the disciples by Jesus (Jn 13:1-11), the gospel, in Jn 13:12-20, specifically offers an interpretation of its significance in terms of being an 'example' [ὑπόδειγμα] for the Church after Christ's impending passion: "So if I, your Lord and Teacher, have washed your feet,

1. Notwithstanding the clear discrepancy between the synoptic gospels and that of John which places the crucifixion of Jesus, and not the meal, on Passover as do the synoptic gospels, the Passover context, and therefore the basic understanding of the Eucharist, cannot nonetheless be disputed. That the Johannine text described Jesus dying on the cross at the same time as the Passover was to identify him with the slain lamb especially depicted in Isaiah 52:13-53:12.

2. In Jn 14:3, the concept of 'a share with me' is further explained in terms of a place that the apostles would have in the eternal kingdom of heaven. (Cf. also Jn 17:24).

3. Cf. Herman N. Ridderbos, *The Gospel According to John: A Theological Commentary*, trans. John Vriend (Grand Rapids, Michigan: William B. Eerdmans Publishing Company, 1997), 460. In this he followed R. Bultmann who had previously pointed out that: "the meaning was originally: to have a share with a person in something." R. Bultmann, *The Gospel of John*, 468.

you also ought to wash one another's feet. For I have set you an example, that you also should do as I have done to you" (Jn 13:14-15). That the goal-aspect of the communal being of the Church was meant is clear in that the passage undeniably expressed the future fulfilment of the gift of *koinonia*, which would have to continue to be carried out until the eschatological *Parousia*. Given as a pledge to the pilgrim Church, the community would need to preserve and strengthen this redemptive gift by ascribing to the 'rule of life' exemplified by Jesus in his humble service and love towards the Church 'to the end' (Jn 13:2).

Indeed, it would be the practice of their love towards one another that would establish the ecclesial gathering (Jn 13:2-20) and make the 'absent one'⁴ present. In comparing the synoptic accounts of the Eucharist to that of the Johannine, a modern liturgical scholar concluded:

The conclusion is this: that sacramental practice is only *one* way of encountering the risen Jesus, whereas the practice of mutual service is both the indispensable condition for this encounter and the indispensable expression of it... the love Christians have for one another is the real symbol of Christ's presence in the world.⁵

Indeed the specific Johannine contribution to the understanding of the Eucharist was its emphasis on encouraging the community to intensify their love for one another as a sign of the Lord's presence until the fulfilment of this gift in the age to come.⁶ It is precisely for this reason that the Evangelist concluded his portrayal of the foot washing with the following: "if you know these things, blessed are you if you do them." (Jn 13:17). Therefore, the guiding principle for the Church's mode of being was founded on Christ's communal gift of love which constituted also the basis for their fellowship with Jesus and, at the same time, with one another. Consequently, it becomes clear that the event of *koinonia* was not only a gift to the Church but also a goal which the Church needed to make a reality constantly by living in the same way.⁷

Our study showed that *koinonia* found its fullest

4. The Eucharist understood as the 'presence of the absent one' has been expounded by R.H. Lightfoot, *St John's Gospel* (Oxford: Clarendon, 1956), 261-62. See also F. Moloney, 'When is John Talking about Sacraments?', *Australian Biblical Review* 30(1982): 10-33.

5. X. Léon-Dufour, *Sharing the Eucharistic Bread*, 252. Also on this, Ridderbos wrote: "in the symbolic action of the foot washing he first lays down the foundation on which alone their future fellowship as the Church in the world could rest" and "he has washed their feet to portray to them the nature of the fellowship that not only unites them with him but must also be the permanent measure and source of their mutual relations when he is gone from them." H. Ridderbos, *The Gospel According to John*, 458 & 463.

6. X. Léon-Dufour, *Sharing the Eucharistic Bread*, 251.

7. As we shall see, this dialectic between the notion of *koinonia* as

expression and deepest roots in the divine Eucharist since it was this event which made Christ fully present to the ecclesial assembly. Or put another way, the Eucharist was shown to be the expression *par excellence* of the Church's incorporation, as a whole, into Christ since it incorporated all aspects of *koinonia*: a) God's self-communication to the Church; b) the Church's acceptance and ascent into communion with Him and the faithful; c) the faithful's *koinonia* with another especially in receiving the sacrament and finally d) the communion of the entire cosmos with God's through humankind. And so from the very beginning, the Eucharist came to be identified with the communal mode of the Church's existence since, in the consciousness of the New Testament Church, the ontological fellowship of the 'many' with the resurrected 'One' would continue into the future until Christ's second coming. Moreover, a careful examination of the Johannine gospel led to the conclusion that the divine Eucharist, celebrated in a given place, manifested the 'Church of God' in its integrity and was not just a part of it since the whole Christ was fully present in the body. Furthermore, it became evident that the Eucharist was not only that event in which Christ's body dwelt fully, but was also the dynamic ascent of the Church – in praise and thanksgiving – before the very presence of God in his kingdom.

Accordingly the goal-aspect of *koinonia* within the Eucharist was brought to light in so far as it became clear that the fullness of the eschatological communion, engendered by the celebration of the Eucharist was yet to be exhaustively actualised since the historical Church was still in pilgrimage. In that vein was the Eucharist understood to be a sacrament – namely a genuine sign pointing to the life of eschatological grace already made real in the present but yet to fully appropriated by the faithful within the Church. In this way, the *koinonia* of the Church in the Eucharist was understood as the most central sacrament precisely since it signified the realisation of the Church's presence in the kingdom and the fellowship amongst the community, but a realisation which was yet to be fully accomplished. For this reason it could rightly be said that the *koinonia* within the Eucharist was both "promissory and provisional"⁸ in the sense that God had definitely acted yet without this implying the final reality.

Consequently, the community in the meantime would need to pray 'again and again [ἔτι καὶ ἔτι]'

both gift and goal is clearly seen in the Orthodox liturgy especially when, after the distribution of Holy Communion, the service ends with: "let us go forth in peace". This highlights the goal for which the gift was given in the first place: namely so that the faithful within the Church may go out into the world to share the joy of God's presence with the entire universe.

8. Kevin W. Irwin, *Models of the Eucharist*, 201.

NOETIC PRAYER*

However, it wasn't as though anything escaped my Elder. He pulled me up and said:

- Don't worry, Father. You will find such prayer, today, that you will remember it for years.

Indeed, that is what happened. They gave me a room at St Paul's. I immediately shut myself in and for four hours I was constantly saying the prayer, with ceaseless tears. I became so engrossed in the prayer; my soul became so sweetened in divine eros that I can't describe it.

This taught me another lesson: obedience is the most important thing. Everything is won through obedience.

Now that the administrative duties, many times, impede me from closing myself in on Sundays, my soul inside is crying out, it's protesting, it is thirsting for Christ more than a thirsty deer. Even for a shorter time, I feel the need to hide somewhere to satisfy the thirst of my soul.

You write to me that in the book that you bought with the Salutations, it mentions that Panagia promises to defend, both in this life and the next, those who say the Salutations daily.

I know that too. That's why I knew the Salutations off by heart before I became a monk. However, that applies to everyone in the world. It is not enough for those who struggle. Our aim is not only to be saved. Our Christ invites us to become children of the King, in His kingdom. That's why we must also cultivate the virtues, and unceasing prayer. As much as we can, never stop saying, "Lord Jesus Christ have mercy on me" orally and from the heart. When you get used to saying constantly, "Lord Jesus Christ have mercy on me," then you are sweetened so much that you are drawn to say this little prayer constantly. You don't feel

hungry, nor do you want to talk, or say anything else. But that requires caution; if you become even a little negligent and disregard the prayer, it disregards you too and leaves. That's why, if there is no need, don't talk to anyone and don't change prayers.

Even leave the Salutations when you are saying the prayer with eagerness. Our Panagia doesn't misunderstand.

Later, when you don't have eagerness in prayer, then change. Say the Salutations. Say, "All holy Theotokos save me." Say whatever God enlightens you.

That's why monasticism is called the artistry of arts. You asked me the other day if we use artistry in spiritual matters. Of course we use artistry. You learn the greatest artistry, how is it possible not to need artistry? Read St Nicodemos, read the Philokalia, read "The Way of a Pilgrim," read all of the niptic Fathers. All of them talk about method, they talk about tuition, that is, they talk about artistry. This is the first lesson for you. I repeat and emphasise: because you come home tired, eat at night, say the Compline and the Salutations, say the prayer for a little while, until you get sleepy, and go to sleep as early as you can. Wake up when you are properly rested. Five hours sleep is enough for some, others need six, others seven. Try and organise the amount of hours of sleep according to your needs. Then, straight away, begin the prayer and the prayer rule. If there is time, read the New Testament, the psalms, and whatever else is beneficial. If the prayer draws you, then don't leave it. Say the prayer until you leave for work. But even at work, as much as you can, don't stop whispering the prayer, except if your work requires you to talk to others.

I wait for when you have the opportunity to visit us. Try to apply that which I have written to you and, as for further queries, I hope that we can soon talk in person.

I finish with this and wish you good progress.

* Abbot Haralambos Dionysiatos *The Teacher of Noetic Prayer* by Monk Joseph Dionysiatos, 1st Edition, Athens, 2004, pp.206-217 Translated from the Greek by Angela Georgiou.

for the Holy Spirit to descend upon the gifts and the community to create the *koinonia* already bestowed by Christ. Thus, as it was made clear, it was only natural to see this paradoxical understanding of the Eucharist, witnessed in the New Testament texts in terms of the 'already' and 'not yet', reflected in the early liturgical prayers of the Eucharist, the case in the divine Liturgy of St John Chrysostom. Far from conveying any uncertainty in the victorious work of Christ and the Holy Spirit, the eschatological inferences - which are intrinsic to the eucharistic liturgies of the early Church - were a recognition of the limited nature of the human element whose actions were not yet congruent with those of God.

All this demonstrated not only how inconceivable

communion ecclesiology would be without reference to the Eucharist but also how impoverished the Church's understanding of *koinonia* would be if not recognised from its gift-goal aspects. In concluding, we affirm that the notion of "future present"⁹ used by Irwin to depict the nature of the eucharistic *koinonia* stands if qualified with the adjective 'dynamic' – that is, 'a dynamic future present – which would affirm the reality of the eschatological age experienced in the liturgy but also its perennial movement at the same time to ascend towards the kingdom to meet the Lord.

9. Kevin W. Irwin, *Models of the Eucharist*, 202.

Α' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ Κίνηση του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κ.κ. Στυλιανού

Κατά τόν μήνα Νοέμβριον ὁ Σεβασμιώτατος:

-Εδέχθη ζεύγη ἢ ἄτομα πού ἀντιμετωπίζουν ἐπείγοντα ὑπαρξιακά προβλήματα.

Εἰς τό κοινό Γεῦμα τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς μέ διδάσκοντας καί διδασκομένους ἐκράτησε καί τόν Καθηγούμενο Ἱ. Μονῆς Παντανάσσης Ἀρχιμ. π. Στέφανο, συνοδευόμενον ἀπό τόν Ἀδελφό τῆς αὐτῆς Μονῆς Ἱερομόναχο Εὐσέβιο (1/11/07).

-Εδέχθη τόν ἑλληνομαθῆ Σέρβο Ἐπίσκοπο Ἐρζεγοβίνης

Ὁ Σεβασμιώτατος, συνοδευόμενος ἀπό τόν Θεοφιλ. Ἀπολλωνιάδος, ἐκήρυξε τήν ἑναρξιν τοῦ 31ου Μαραθωνίου (WALK-A-THON) 2007, τό ὅποιον ἐφέτος ἐφιλοξένησε εἰς τοὺς χώρους τῆς ἡ Ἐνορίας - Κοινότητος Ἁγ. Ἰωάννου Parramatta (Σύδνεϋ 4-11-07).

Θεοφ. Γρηγόριον μετὰ τοῦ Διακόνου αὐτοῦ Ζόραν, τοὺς ὁποίους καί παρουσίασε ὁ ἐδρεύων ἐν Σύδνεϋ Σέρβος Ἐπίσκοπος Εἰρηναῖος, καί ἐκράτησε τούτους εἰς τήν κοινήν τράπεζαν. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἀντηλλάγησαν ἀναμνηστικά πνευματικά δῶρα (2/11/07).

-Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξεν εἰς Ἱ. Ναόν Ἁγ. Ἰωάννου Parramatta, ὅπου ἐν συνεχείᾳ, συνοδευόμενος ἀπό τόν Θεοφ. Ἀπολλωνιάδος, ἐκήρυξε τήν Ἐναρξιν τοῦ 31ου Μαραθωνίου (WALK-A-THON), ὑπέρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου Προνοίας τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς. Ὁ ἐν λόγῳ Μαραθώνιος ἀπέδωκε τό ποσό τῶν \$40,000, ὅπως ἀνακοινώθηκε κατὰ τό ἐπ' εὐκαιρίᾳ πρόχειρο γεῦμα, κατὰ τό ὅποιον ἐπέδωκε ὁ Σεβασμιώτατος, παρουσία καί τῆς Βουλευτοῦ τῆς περιοχῆς κας Julie Owens MP, βραβευτικά Διπλώματα σέ νήπια τοῦ Κέντρου Προνοίας (4/11/07).

-Εδέχθη τόν πρόην Premier N.N.O. κ. Barrie Unsworth, συνοδευόμενον ἀπό τήν Γραμματέα του κας Amanda Tattersall, οἱ ὅποιοι καί ἐζήτησαν τήν συνεργασίαν τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς στό νέο κοινωνικό πρόγραμμα Sydney Community Union Project.

Ἐπίσης ἐδέχθη τόν ἐκ τῶν κορυφαίων Ἱεροψαλτῶν μας Γεώργιον Κομπῆ, υἱόν τοῦ ἀειμνήστου Ἰωάννη Κομπῆ, ὁ ὁποῖος καί ἐξέθηκε εὐλαβῶς ἀπόψεις γιά βελτίωση σέ κάποιες ὑπηρεσίες τῆς Ἐκκλησίας (5/11/07).

-Εδέχθη τόν ἐκ Καμπέρας Ἀρχιτέκτονα καί ἐπιχειρηματία Οἰκοδομικῶν Ἐργασιῶν Κυριάκον Σάββα.

Μετέβη εἰδικῶς εἰς τό ἐν Lakemba Lourantos Village τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς καί ἐπέδωκε εἰς τήν κατάκοιτη κα Αἰκατερίνη Σπύρου συγχαρητήριο Ποιμαντορικόν Γράμμα, διά τά 100ά γενέθλια τῆς, παρόντων καί πολλῶν ἐκ τῶν στενῶν συγγενῶν τῆς, καθώς καί Κληρικῶν καί λαϊκῶν Ἀξιωματούχων τῶν ἐν Σύδνεϋ Ἰδρυμάτων τῆς Βασιλειάδος. Ἐτηκολούθησε ἡ ἐτησία Γεν. Συνέλευσις τῆς Βασιλειάδος, τήν ὁποίαν παρηκολούθησε καί ὁ ἐπί μακρῶν σειρᾶν ἐτῶν χρηματίσας Πρόεδρος τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς κ. Δημήτριος Σάμιος (τέως Γερουσιαστής, μετὰ τῆς συζύγου του). Ἐκτός τοῦ ὅτι συνεχάρη τοὺς ἐπανεκλεγέντας εἰς τό Διοικ. Συμβούλιο κ.κ. Γρ. Γαβριηλίδη καί Ἰορδάνη Ἰορδανίδη, ὠμίλησε ἐκτενῶς διά τήν συμβολήν ἑνός ἐκάστου τῶν γνωστῶν πρωτεργατῶν εἰς τήν ἀνάπτυξιν τῶν ἐν Σύδνεϋ Ἰδρυμάτων τῆς Βασιλειάδος, τά ὅποια ἀπό τοῦ ἀρχικοῦ πυρήνος πού προσέφερεν εἰς τήν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴν ἢ ἀείμνηστη Ρωμαιοκαθολικὴ Μοναχὴ Sister Dorothea, ἀνεδείχθησαν ἐντός δύο 10ετιῶν τά πρότυπα Φιλανθρωπικά Ἰδρύματά μας καί διά τὰς ὑπολοίπους Πολιτείας τῆς Αὐστραλίας (6/11/07).

-Εδέχθη τόν ἐκ Πάτμου Ἀρχοντα Πρωτοψάλτη κ. Ἰάκωβον Γιαμαῖον μετὰ τῆς συζύγου του Στυλιανῆς καί τοῦ ἀδελφοῦ του Νικήτα.

Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τόν Μ. Ἐσπερινόν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Ταξιαρχῶν Nth Sydney, ἐν συνεχείᾳ δέ παρεκάθησε μετὰ τῶν συνεργατῶν του καί τοῦ ἐκκλησιασματος εἰς τό κοινό ἐόρτιο δεῖπνον (7/11/07).

-Συνοδευόμενος ἀπό τόν Ἀρχιμ. Κύριλλο Ζήση μετέβη εἰς Μελβούρνην, ὅπου ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τόν Μ. Ἐσπερινόν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Ἁγ. Νεκταρίου Fawcner, κατὰ τό καθιερωμένο πρόγραμμα. Πρὸ τῆς ἐπιστροφῆς εἰς Σύδνεϋ, ἐδόθη ἡ εὐκαιρία συνεργασίας μετὰ τοῦ Θεοφιλεστάτου Δέσφης καί τοῦ κ. Κ. Κόντη ἐπὶ θεμάτων σχετικῶν μέ τό Κολλέγιον τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου, καθώς καί τόν

Στιγμιότυπα από τὸ Ἐπίσημο Δείπνον ἐπ' εὐκαιρία τῶν Ὀνομαστηρίων τοῦ Ποιμενάρχου μας Ἀρχιεπισκόπου Αὐστραλίας κ.κ. Στυλιανοῦ εἰς τὴν Αἴθουσα Ἐκδηλώσεων "Palais" (Σύδνεϋ 26-11-07)

ὑπὸ ἀνέγερσιν Ἱ. Κοιμητηριακὸν Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Λαζάρου (8/11/07).

–Συνοδευόμενος ἀπὸ Ἐπιτελικούς συνεργάτας του, μετέβη ἀεροπορικῶς εἰς Rockhampton καὶ κατέλυσε εἰς τὴν οἰκία τοῦ Προέδρου τῆς ἐκεῖ Ἐνορίας Ἁγίου Νεκταρίου. Κατὰ τὸ καθιερωμένο ἑτησίως πρόγραμμα, καὶ μὲ τὴν φιλογενῆ μέριμνα τῆς οικογενείας Δημητρίου Κονδύλη, εἰς τὴν ἐφετεινὴ πανηγύρη, μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου ἐλειτούργησεν ὁ ἐκ τῶν Αποφοίτων τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς μας π. Nick Brown, γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ τοῦ π. Κων. Λεντάκη, τὸν ὅποιον καὶ ἔχει διαδεχθεῖ εἰς τὴν ἐν Βρισβάνῃ Ἐνορία-Κοινότητα τῆς Παναγίας. Μετὰ τὴν θ. Λειτουργία καὶ τὸ κοινὸ ἑόρτιο γεῦμα ἐν Rockhampton, ὁ Σεβασμιώτατος μετὰ ὀλίγων ἐκ τῶν Ἐπιτελικῶν συνεργατῶν του, ἀπεσύρθη διὰ τὴν συνήθη

ἑτησίαν ἀνάπαυσή του εἰς τὸ «Kerppel Lodge» τοῦ ἐκ τῶν Μελῶν τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Συμβουλίου κ. Στ. Κουδουνάρη (10/11/07).

–Ἐπιστρέφων εἰς τὸ Σύδνεϋ μέσῳ Βρισβάνης, συνητηθή μετὰ τῶν ἐκεῖ ὑπηρετούντων Κληρικῶν μας, Οἶκον. Δημ. Τσάκα (Ἀρχιερατικῶς Προϊσταμένου Κοινησλάνδης), Πρεσβ. Ρωμ. Στεργίου, Πρεσβ. Αναστ. Μποζίκη καὶ Πρεσβ. Nick Brown, Πτυχιούχων τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς, καὶ εἶχε μετ' αὐτῶν συζητήσιν ἐπὶ τοῦ συντονισμοῦ τῶν διαφόρων προγραμμάτων τῆς Ἐκκλησίας, ἰδίως ἐν Βρισβάνῃ (21/11/07).

–Ἐἶχε ἐπείγουσα συνεργασία μετὰ τοῦ Θεοφ. Ἀπολλωνιάδος καὶ τοῦ Δικηγόρου κ. Νικ. Παπαναστασίου, ὡς πρὸς τὸν ἐπὶ μακρὸν κωλυσιοργούμενον διακανονισμόν ἐξομαλύνσεως τῶν σχέσεων τῆς Ἐνορίας-Κοινότητος τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Κογαρη πρὸς τὴν Προϊσταμένην αὐτῶν Ἀρχὴν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴν Αὐστραλίας (22/11/07).

–Συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Θεοφ. Δέσβης ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὸν Μ. Ἑσπερινὸν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ν. Ἁγ. Αἰκατερίνης Malvern (Vic), ἐν συνεχείᾳ δὲ παρεκάθησεν εἰς τὸ κοινὸν ἑόρτιον δεῖπνον (24/11/07).

– Παρέστη εἰς τὴν ἐπίσημη Ἑσπερίδα πού κατ' ἔτος ὀργανώνουν οἱ Ἐνορίες-Κοινότητες Μελβούρνης καὶ Βικτωρίας, εἰς τὸ Ultima Function Centre, Keilor, κατὰ τὸ ἐπικρατήσαν ἑορταστικὸν πρόγραμμα, μὲ ἔθνικούς χορούς καὶ ἀνάλογη μουσική, καθὼς καὶ μὲ ἐπιλεκτὰς ἐπετειακὰς ὁμιλίαις. Χρῆ Τελετάρχου ἐξετέλεσεν ὁ κ. Ζαχ. Βλαχαντώνης, κύριος δὲ ὁμιλητὴς ἦτο ὁ κ. Βαΐος Αναστασόπουλος, μὲ ἀνάλογον καταληκτικὸν ὁμιλία τοῦ Σεβασμιωτάτου (25/11/07).

–Μέ συμπροσευχόμενον ἀπὸ τοῦ Ἱ. Βήματος τὸν Θεοφ. Δέσβης καὶ τοὺς ἐν Μελβούρνη λοιποὺς Κληρικούς μας, ἐλειτούργησε κατὰ τὴν καθιερωθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ τάξιν ἄνευ Μήτρας καὶ Ράβδου (μετὰ Φαιλονίου καὶ μικροῦ Ὠμοφορίου) ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Προστάτου αὐτοῦ Ἁγίου Στυλιανοῦ τοῦ Παφλαγόνος, καθὼς καὶ Νίκωνος τοῦ Μετανοεῖτε, εἰς τὸν Ἱ. Ν. Ἁγ. Εὐσταθίου καὶ ἐκήρυξε καταλλήλως ἐν τέλει τῆς θ. Λειτουργίας, εἰς τὴν ὅποιαν ἔλαβον μέρος καὶ ὁ Ἀρχιμ. Ἰάκωβος Τσιγγούνης, ὁ Ἀρχιμ. Κύριλλος Ζήσης, ὁ Πρεσβ. Χρ. Δημολιάνης, ὁ Πρεσβ. Ἑμμ. Λυκοπάντης καὶ ὁ Διάκ. Σταῦρος Ἰβανός. Ἐπηκολούθησε εἰς τὴν Αἴθουσα Τελετῶν ἢ καθιερωμένη Δεξίωση τοῦ ἐκκλησιάσματος, ὀλίγον δὲ ἀργότερον καὶ Ἐπίσημον Γεῦμα, εἰς τὸ ὅποιον παρεκάθησαν οἱ Κληρικοί καὶ λαϊκοὶ Ἐπιτελικοὶ συνεργάται. Ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα μετέβη ἀεροπορικῶς εἰς Σύδνεϋ καὶ παρεκάθησεν εἰς ἀνάλογον Ἐπίσημη Ἑσπερίδα τῶν Ὀνομαστηρίων του, εἰς τὸ Ὀμογενειακὸ Κέντρο «Palais». Τὸ πρόγραμμα εἶχεν ἐτοιμάσει Ὀργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὸν Θεοφ. Ἀπολλωνιάδος.

Χρῆ Τελετάρχου ἐξετέλεσεν ὁ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρ. Στυλιανὸς Κούτσας, κύριος δὲ ὁμιλητὴς ἦτο ὁ Ἀρχιμ. Σωφρόνιος Κονιδάρης.

–Προήδρευσε τῆς τελευταίας Συνεδριάσεως τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἑξαμήνου τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς, κατὰ τὴν ὁποία μεταξὺ ἄλλων, ἀποχαιρέτησε ἐπισημῶς ἐκ μέρους τοῦ Διδακτικοῦ προσωπικοῦ τὴν Εἰδικὴν Θεολόγο εἰς τὴν Κ. Διαθήκη κα Rae Goth, εἰς τὴν ὁποία καὶ προσέφευγεν Ἰερὰν Εἰκόνα τῆς Παναγίας εἰς εὐλογία. Ἡ ἐν λόγῳ ἐξέφρασε πολλὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὴν εὐλικρινῆ ἐκτίμησιν πρὸς ὅλους τοὺς ἐν τῇ Θεολογικῇ μας Σχολῇ, διὰ τὸ θεολογικὸν ἦθος καὶ τὸ ἐν γένει κατασκευτικὸν περιβάλλον (28/11/07).

–Ἐκράτησε εἰς τὴν κοινὴν τράπεζα τὸν ἐπανακάμπτοντα εἰς τὴν ἐν Κύπρῳ Ἐνορίαν του Οἶκον. π. Θεόκλητον Κυριακού, εὐχαριστήσας καὶ πάλιν διὰ τὴν πρόθυμον συμπαράστασιν εἰς τὸ ἐνταῦθα Ποιμαντικὸν ἔργον, κατὰ τὴν σύντομη παραμονὴν του πλησίον τῶν ἐν Σύδνεϋ ἐγκατεστημένων ἀδελφῶν του καὶ λοιπῶν συγγενῶν.

Εχοροστάτησε και έκήρυξε κατά τον Μ. Έσπερινόν εις τόν πανηγυρίζοντα Ι. Ν. Αγ. Ανδρέου Gladesville, όπου έψαλλε μετά των ένταυθα Ίεροψαλτών μας και ό ιεροπρεπέστατος Άρχων Πρωτοψάλτης κ. Ιάκ. Γιαμαϊός. Έπηκολούθησε τό καθιερωμένο έόρτιο γεύμα της Ένορίας (29/11/07).

Κίνηση του Θεοφιλεστάτου Έπισκόπου Απολλωνιάδος κ. Σεραφείμ

Κατά τόν μήνα Νοέμβριο ό Θεοφιλέστατος:

–Εδέχθη τόν εκ Πάτμου επισκέπτη Καθηγητή και Πρωτοψάλτη κ. Ιάκωβο Γιαμαίο μετά της συζύγου του Στυλιανής, συνοδευόμενους από τόν π. Νικ. Μποζίκη και τόν αυτάδελφό του κ. Νικήτα Γιαμαίο.

–Εδέχθη εκ μέρους του Σεβασμιωτάτου, τόν Δικηγόρον κ. Ίορδάνην Ίορδανίδη και τούς κ. Peter Johnson, Principal Advisor και Michael Compinos, Policy Advisor, και είχε έντενη συζήτηση διά τήν άπαλλαγήν από τόν φόρον εις τήν άγοράν του Ι. Ναού Αγ. Θεράποντος Thornleigh (1-11-07).

–Ελειτούργησε και εκήρυξεν εις τόν Ι. Ναόν Αγ. Νικολάου Marrickville, επ' ευκαιρία της έορτής του Παρεκκλησιού των Αγ. Αναργύρων Κοσμά και Δαμιανού.

Εις τό τέλος παρεκάθησεν εις τόν αυλόγυρον του Ι. Ναού, όπου είχεν οργανωθεί υπό της Ένορίας Έλληνικό πανηγύρι.

Μετά ταύτα, μετέβη εις τόν Ι. Ναόν Αγ. Ιωάννου Paramatta όπου, μαζί με τόν Σεβασμιώτατον έλαβε μέρος εις τό έτήσιο Walk-A-Thon, τό όποιον οργανώνεται κατ' έτος υπέρ ένισχύσεως του Έλληνικού Κέντρου Προνοίας της Ι. Αρχιεπισκοπής (4-11-07).

–Εδέχθη τόν Διευθυντή της Λαϊκής Τραπέζης κ. Μιχ. Αθανασίου, συνοδευόμενον από τό επίσης ύψηλόν στέλεχος της Τραπέζης κ. Σωτήρη Χατζηκυριάκου.

Έδέχθη τόν εκ των Καθηγητών της Θεολογικής Σχολής Dr John Lee και είχε συνεργασία μετ' αυτού.

Παρέστη εις συνάντησιν του Σεβασμιωτάτου εις τό Γραφείον του, μετά του πρώην Premier κ. Barrie Unsworth και της συνεργάτιδος σε κοινοτικά θέματα Amanda Tattersall (5-11-07).

–Προήδρευσε του Πρωτοβαθμιού Πνευματικού Δικαστηρίου Ν.Ν.Ο.

Συνοδεύων τόν Σεβασμιώτατον, παρέστη εις τήν Γενικήν Συνέλευσιν του Ίδρύματος των Γηροκομείων της Βασιλειάδος, και έν συνεχεία παρεκάθησεν εις τήν Συνεδρίασιν του Διοικητικού Συμβουλίου (6-11-07).

–Ελειτούργησε και εκήρυξεν εις τόν πανηγυρίζοντα Ι. Ναόν Ταξιάρχου Μιχαήλ Nth Sydney (8-11-07).

–Ελειτούργησε και εκήρυξεν εις τόν ως άνω πανηγυρίζοντα Ι. Ναόν και προέστη της Λιτανεύσεως της Ίερῶς Εικόνας.

Έν συνεχεία παρεκάθησεν εις τό επίσημο γεύμα της Ένορίας, με υπέρ τούς 400 συνδαιτημόνας ώμίλησε καταλλήλως, διαβιάσας και τάς ευχάς του Ποιμενάρχου μας (11-11-07).

–Εδέχθη τόν Ίερατικῶς Προϊστάμενον Αγ. Νικολάου Darwin π. Ίωήλ.

–Επίσης εδέχθη τόν κ. Γεώργ. Παπαδημητρίου Αρχηγόν του Σώματος των Έλλήνων Προσκόπων Σύννευ (12-11-07).

–Εδέχθη, εκ μέρους του άπουσιάζοντος εις Ποιμαντικήν περιοδείαν Σεβασμιωτάτου, τόν επισκεπτόμενον τήν Αυστραλίαν Δήμαρχον Θεσσαλονίκης κ. Βασ. Παπαγεωργόπουλον και τούς συνοδευόντας αυτόν Δημοτικούς Συμβούλους. Ο Θεοφιλέστατος εξέναγησεν τόν κ. Δήμαρχον και τήν συνοδείαν του εις τόν ΚαθεδρικόΝ Ναόν, τήν Θεολογικήν Σχολήν και τήν Βιβλιοθήκην της Σχολής. Έν συνεχεία έπεσκέφθησαν τό Ήμερησιο Δίγλωσσο Κολλέγιο του Αγ. Σπυριδωνος, όπου οί Διευθύντριες κα Εύφροσύνη Στεφάνου

και κα Μαρία Hammer μετά του Ίερατικῶς Προϊσταμένου π. Στυλ. Σκούτα και του Προέδρου της Ένορία-Κοινότητος κ. Ηλία Οικονόμου, καλωσώρισαν τούς επισκέπτας και τούς εξέναγησαν εις τό Σχολείον, όπου ο κ. Δήμαρχος και ή συνοδεία του ειδον εις τάς τάξεις των τούς μαθητάς και τούς άπηύθυναν χαιρετισμόν. Μετά ταύτα, παρετέθη γεύμα προς τιμήν των επισκεπτών.

Προήδρευσε συνεδριάσεως του Συμβουλίου της Κεντρικής Φιλοπτώχου.

Προήδρευσε συνεδριάσεως της Διακοινοτικής Επιτροπής και συνεζήτησαν τά του έορτασμού των Θεοφανείων εις τό Yarra Bay (13-11-07).

–Ελειτούργησε και εκήρυξεν εις τόν Ι. Ναόν Μεταμορφώσεως Earlowood (18-11-07).

–Εκπροσωπών τόν άπουσιάζοντα Σεβασμιώτατον, έτέλεσεν εις τόν Ι. Ναόν Αγ. Σπυριδωνος Kingsford, τήν έξόδιον Ακολουθία της άειμνήστου Κατίνας Σπύρου 100 έτών, συνεργάτιδος εις όλα τά έργα της Ι. Αρχιεπισκοπής από των παλαιών χρόνων, και ώμίλησε καταλλήλως, εκφράσας εις τήν φίλην οικογένειαν της εκλιπούσης τά συλλυπητήρια του Ποιμενάρχου μας κ.κ. Στυλιανού (19-11-07).

–Συνοδευόμενος από τόν κ. Ηλία Οικονόμου, Πρόεδρον της Ένορίας-Κοινότητος Αγ. Σπυριδωνος και από τόν κ. Αγ. Πασσαρή, μέλος της Οργανωτικής Επιτροπής της 10ης Κληρικολαϊκής και με ειδικούς τεχνικούς, συνεσκέφθησαν διά τούς χώρους εις τήν ως άνω Ένορία-Κοινότητα, όπου θά συνέλθει ή Κληρικολαϊκή και έν συνεχεία μετέβησαν με τούς αυτούς ειδικούς τεχνικούς εις Yarra Bay διά τήν προετοιμασία

Στιγμιότυπα από τή επίσκεψιν του Δημάρχου Θεσσαλονίκης κ. Βασιλείου Παπαγεωργόπουλου και της συνοδείας του εις τό Κολλέγιο του Αγίου Σπυριδωνος Kingsford, παρουσία του Θεοφιλ. Απολλωνιάδος κ. Σεραφείμ, των Ίερέων, των Διευθυντών του Κολλεγίου, του Προέδρου της Ένορίας-Κοινότητος και άλλων (Σύννευ 13-11-07).

της πανηγύρεως τῶν Θεοφανείων (21-11-07).

–Εδέχθη τόν ἐκλεκτόν φίλον κ. Διονύσιον Γερασιμίδην (23-11-07).

–Εχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν Μ. Ἐσπερινόν, εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Αγ. Αἰκατερίνης Mascot (24-11-07).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν.

Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν Μ. Ἐσπερινόν, εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Αγ. Στυλιανοῦ Sutherland (25-11-07).

–Ἐπί τῆ ἑορτῆ τοῦ Αγ. Στυλιανοῦ καί τὰ ὀνομαστήρια τοῦ Σεπτοῦ Ποιμενάρχου μας κ.κ. Στυλιανοῦ, ἐλειτούργησε εἰς τόν Ἱ. ΚαθεδρικόΝ Ναόν, ὠμίλησε καταλλήλως καί ἐν συνεχείᾳ, εἰς τήν Αἴθουσα τῆς Ἱ. Αρχιεπισκοπῆς, ἐδέχθη ἐκ μέρους τοῦ Σεβασμιωτάτου, τὰς εὐχὰς τῶν πιστῶν.

Τό ἑσπέρας, συνοδεύων τόν ἑορτάζοντα Σεβασμιώτατον, παρεκάθησε μαζί μέ τούς ὑπέρ 450 συνδαιτημόνας εἰς Ἐπίσημον Δείπνον πρὸς τιμῆν του (26-11-07).

–Εδέχθη τήν Ἐραυκὴν Ἐπιτροπὴν τῆς ὑπὸ σύστασιν νέας Ἐνορίας εἰς τό South Coast καί συνεζήτησαν τό θέμα ἀγορᾶς οἰκοπέδου πρὸς ἀνέγερσιν Ἱ. Ναοῦ (27-11-07).

–Εδέχθη τούς ἐκ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου Προνοίας τῆς Ἱ. Αρχιεπισκοπῆς κ.κ. Εὐάγγελον Χατζατούρη καί Ὀδυσσεά Κούστα καί συνεζήτησαν θέματα διὰ τήν καλυτέρευσιν τῶν παρεχομένων ὑπηρεσιῶν τοῦ Κέντρου (28-11-07).

–Ἐίχε σύσκεψιν, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Σεβασμιωτάτου, μετὰ τῶν Δικηγόρων κ.κ. Νικολ. Παπαναστασίου καί Ἀθαν. Κουμουκέλη, παρουσία καί τοῦ κ. Κ. Λιαροῦ, ἐκ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐνορίας-Κοινότητος Αναστάσεως τοῦ Κυρίου Kogarah (29-11-07).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν ἑορτάζοντα Ἱ. Ναόν Αγ. Αποστόλου Ἀνδρέου Gladesville, καί ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εἰς πανηγυρικὴν τράπεζαν μεθ' ὄλων τῶν πιστῶν (30-11-07).

Β' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ **Κίνηση τοῦ Θεοφιλεστάτου** **Ἐπισκόπου Δέρβης κ. Ἰεζεκιήλ**

Κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον, ὁ Θεοφιλέστατος:

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν τῶν Ἁγίων Αναργύρων Oakleigh. Μετὰ τό πέρασ τῆς Θείας Λειτουργίας παρεκάθησεν εἰς γεῦμα μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τῶν κηδεμόνων καί τῆς Φιλοπτώχου εἰς τήν αἴθουσαν παραπλεύρως τοῦ Ἱ. Ναοῦ (1-11-2007).

–Παρουσία τοῦ κ. Κωνσταντίνου Κόντη ἐδέχθη τούς κ. κ. Γεώργιον Λεκάκη, Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου Ἑθνηκοτήτων καί Keith Gordon ἀπό τό Port Authority καί συνεζήτησε μετ' αὐτῶν τό θέμα τῆς χρήσεως τοῦ Station Pier κατά τήν τελετῆ τῆς καταδύσεως τοῦ Σταυροῦ τήν Κυριακὴ 6 Ἰανουαρίου 2008 (2-11-2007).

–Εχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν πανηγυρικόΝ Ἐσπερινόν ἐπί τῆ ἑναποθέσει τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τῶν νεοφανέντων μαρτύρων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης εἰς τόν ὁμώνυμον Ἱερὸν Ναόν εἰς Bentleigh. Μετὰ τόν Ἐσπερινόν ἢ Φιλόπτωχος παρέθεσε δείπνο εἰς τήν αἴθουσα ὅπισθεν τοῦ Ἱ. Ναοῦ (3-11-2007).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν τῶν Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης Bentleigh. Μετὰ τό πέρασ τῆς Θείας Λειτουργίας παρεκάθησεν εἰς γεῦμα τῆς Φιλοπτώχου εἰς τήν αἴθουσα ὅπισθεν τοῦ Ἱ. Ναοῦ.

Εἰς τόν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου South Melbourne

εὐλόγησε τόν γάμο τοῦ Λάμπρου Βλαχαντώνη, ἱεροψάλτου καί Μαρίας Χατζῆ (4-11-2007).

–Συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Χαραλάμπους Λιάπη μετέβη εἰς τήν Ἱ. Μονὴν Παναγίας Γοργοπηκόου Geelong, ὅπου τὰ Κατηχητικά Σχολεῖα ὄλων τῶν Ἱ. Ναῶν τῆς Μελβούρνης εἶχαν Θεία Λειτουργία καί ὀλοήμερη ἐκδρομῆ. Παρηκολούθησε τήν Θεῖαν Λειτουργίαν, ὠμίλησε πρὸς τὰ παιδιά καί τούς κατηχητὰς καί διεβίβασε πρὸς ὄλους τὰς εὐχὰς τοῦ Σεβασμιωτάτου, παρέμεινε δέ μέχρι ἀργά τό ἀπόγευμα ὅποτε καί ἐπέστρεψεν εἰς Μελβούρνην (6-11-2007).

–Ἐδέχθη ἔθιμοτυπικὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Νομάρχου τῆς Λακωνίας κ. Κωνσταντίνου Φούρκα, τόν ὅποιον συνῶδευαν ἢ κα Ἑλένη Δεντάκου, Νομαρχιακὴ Σύμβουλος, Χριστοφίλη Παπαδάκου, Γραμματεὺς τοῦ Νομάρχου, Ἰωάννης Γιαννακοῦ, Πρόεδρος Παλλακωνικῆς Μελβούρνης καί Κωνσταντίνος Καραβίτης.

Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν πανηγυρικόΝ Ἐσπερινόν τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Mentone. Ἀκολούθησε δείπνον τῆς Φιλοπτώχου εἰς τήν αἴθουσαν κάτωθεν τοῦ Ἱ. Ναοῦ. Τόν Ἐσπερινόν παρηκολούθησαν οἱ κ. κ. Mrs Inga Peulich, Πολιτειακὸς Γερούσιαστής μετὰ τοῦ συζύγου αὐτῆς, Mr Murray Thompson, Πολιτειακὸς Βουλευτῆς μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ καί ὁ Διοικητῆς τῆς Αστυνομίας Mordialloc κ. ἄ, οἱ ὅποιοι παρεκάθησαν εἰς τό δείπνον (7-11-2007).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Mentone παρουσία πλήθους πιστῶν. Ἀκολούθησε γεῦμα εἰς τήν αἴθουσα κάτωθεν τοῦ Ἱ. Ναοῦ εἰς τό ὅποιο παρεκάθησε μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καί τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος.

–Μετὰ τοῦ Πανος. Αρχιμ. Ἰακώβου Τσιγκούνη ὑπεδέχθη εἰς τό ἀεροδρόμιον τόν Σεβασμιώτατον Αρχιεπίσκοπόν μας, προερχόμενον ἐκ Σύδνεϋ μετὰ τοῦ διακόνου αὐτοῦ Σταύρου Ἰβανοῦ.

Παρέστη συμπροσευχόμενος ἐν τῷ ἱερῷ Βήματι κατά τόν πανηγυρικόΝ Ἐσπερινόν τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Fawkner τόν ὅποιον ἐτέλεσεν ὁ Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ. κ. Στυλιανός. Ἀκολούθησε δείπνον τῆς Φιλοπτώχου εἰς τήν αἴθουσαν ἔναντι τοῦ Ἱ. Ναοῦ, εἰς τό ὅποιο παρεκάθησεν ὁ Σεβασμιώτατος, ὁ Θεοφιλέστατος καί ἱκανὸς ἀριθμὸς κληρικῶν καί λαϊκῶν (8-11-2007).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Fawkner μέ τούς ἱερεῖς Πανος. Αρχιμ. π. Κύριλλον Ζήσην ἐκ Σύδνεϋ, αἰδ. π. Σπυριδῶνα Βανδώρον, ἱερατικῶς Προϊστάμενον τὸν ἐν λόγῳ Ἱ. Ναοῦ καί Εὐστάθιον Παπαδόπουλον καί τόν διάκονον Παναγιώτην Ζουμπούλην. Τήν μεσημβριάν ἢ Φιλόπτωχος παρέθεσε γεῦμα εἰς τήν αἴθουσαν ἔναντι τοῦ Ἱ. Ναοῦ (9-11-2007).

–Μετὰ τοῦ Πανος. Αρχιμ. Ἰακώβου Τσιγκούνη καί τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐνορίας-Κοινότητος τῶν Ἁγίων Αναργύρων Oakleigh ὑπεδέχθησαν εἰς τόν Ἱερὸν Ναόν τόν Δήμαρχον Θεσσαλονίκης κ. Βασίλειον Παπαγεωργόπουλον μετὰ τῆς συνοδείας αὐτοῦ ἀποτελουμένης ἀπὸ τούς: Κάτια Ζελομοσίδου, Βενιαμίν Καρακοστάνογλου, Γεώργιον Τσέντον, Χρήστον Καραγιαννόπουλον, Γεώργιον Τσιαντούκαν καί Ἀθανάσιον Καρούλην, οἱ ὅποιοι ἀφοῦ προσεκύνησαν στήν συνέχεια ἐξεναγήθησαν εἰς τούς χώρους τοῦ Κολλεγίου καί παρεκάθησαν μετὰ τοῦ Θεοφιλεστάτου εἰς γεῦμα τό ὅποιο παρέθεσε τό Διοικητικὸν Συμβούλιον καί κατά τό ὅποιο ὁ Θεοφιλέστατος καλωσόρισε ἐπισήμως τούς ἐπισκέπτας ἐκ μέρους τοῦ Σεβασμιωτάτου καί τούς διεβίβασε τὰς εὐχὰς καί εὐλογίας αὐτοῦ. Παρόντες κατά τήν ἐπίσκεψιν αὐτὴν ἦσαν καί ὁ Πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος κ. Γεώργιος Ζώης καί ὁ Γενικός Πρόξενος τῆς Μελβούρνης ἐντμ. κ. Χρήστος Σαλαμάνης (10-11-2007).

-Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Fawcner. Κατά τήν Θεῖαν Λειτουργίαν παρέστη καί ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλλάδος κ. Γεώργιος Ζώης. Μετά τήν Θεῖαν Λειτουργίαν ἀφήχθησαν ὁ Δήμαρχος Θεσσαλονίκης μετά τῆς συνοδείας αὐτοῦ καί παρεκάθησαν μετά τοῦ Θεοφιλεστάτου, τοῦ Προέβρου καί τοῦ Γενικοῦ Προξένου εἰς τό ἐπίσημο γεῦμα τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος εἰς τό Ἑνοριακόν Κέντρον. Ἐν συνεχείᾳ, μετά τοῦ Θεοφιλεστάτου καί τοῦ κ. Κωνσταντίνου Κόντη, μετέβησαν ἅπαντες οἱ ἐπισκέπται εἰς τό Γηροκομεῖον ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ καί ἐξεναγήθησαν ἐν αὐτῷ.

Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν πανηγυρικόν Ἑσπερινόν ἐπί τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, εἰς τόν Ἱ. Ναόν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς St. Albans (11-11-2007).

-Μετά τοῦ κ. Κωνσταντίνου Κόντη ἐδέχθη εἰς τό Γραφεῖον τοῦ τόν κ. Παναγιώτην Μούρτζιον, Acting Principal τοῦ Κολλεγίου τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Preston, ὁ ὁποῖος ὑπέβαλε αἴτησι διὰ τήν θέσι διευθυντοῦ τοῦ ἐν λόγῳ Κολλεγίου (13-11-2007).

-Ἐδέχθη τόν Ἱερομόναχον π. Ἰωήλ Ξανθόν ἐκ Darwin καί ἐν συνεχείᾳ τοὺς αἰδ. π. Νικόλαον Βρεττάκον καί τόν ἀρχιτέκτονα κ. Κωνσταντίνον Μοσχογιάννην, μετά τῶν ὁποίων συνεζήτησε τό περιεχόμενον τοῦ συμφωνητικοῦ τοῦ κοιμητηριακοῦ ναοῦ εἰς Bunurong (16-11-2007).

-Ἐδέχθη τήν καν Ἑλένην Συμεωνάκη ἐξ Ἀδελῆδος συνοδευομένη ὑπό τοῦ κ. Κωνσταντίνου Κόντη, ἐνδιαφερομένην διὰ τήν θέσιν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Κολλεγίου τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Preston καί συνεζήτησε μετ' αὐτῶν θέματα ἀφορῶντα τήν διεύθυνσιν αὐτοῦ (17-11-2007).

-Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τήν Ἱ. Μονήν τοῦ ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ Northcote καί ἐτέλεσε τήν Δοξολογία διὰ τό ὀλοκαύτωμα τοῦ Ἀρκαδίου (18-11-2007).

-Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν πανηγυρικόν Ἑσπερινόν εἰς τόν Ἱ. Ναόν τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου North Balwyn καί ἐν συνεχείᾳ παρακάθησε εἰς δεῖπνον τῆς Φιλοπτώχου εἰς τό χῶλλ παραπλεύρως τοῦ Ἱ. Ναοῦ (20-11-2007).

-Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου North Balwyn. Μετά τήν Θεῖαν Λειτουργίαν ἡ Ἑνορία παρέθεσε γεῦμα εἰς τήν ταβέρνα «ΓΙΑΝΝΗΣ» εἰς τό ὁποῖον παρεκάθησαν ὁ Θεοφιλέστατος, ὁ ἐντμ. Γενικός Πρόξενος κ. Χρήστος Σαλαμάνης (21-11-2007).

-Συνοδευόμενος ὑπό τοῦ διακόνου Παναγιώτου Ζουμπούλη ὑπεδέχθη εἰς τό ἀεροδρόμιον τόν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον ἡμῶν κ.κ. Στυλιανόν μετά τοῦ Διακόνου Σταύρου Ἰβανοῦ προερχομένους ἐκ Σύδνεϋ.

Παρέστη συμπροσευχόμενος ἐν τῷ ἱερῷ Βήματι κατά τόν πανηγυρικόν Ἑσπερινόν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης Malvern τόν ὁποῖον ἐτέλεσεν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ. κ. Στυλιανός καί ἐν συνεχείᾳ μετά τοῦ Σεβασμιωτάτου παρεκάθησεν εἰς δεῖπνον τῆς Φιλοπτώχου εἰς τήν αἴθουσαν παραπλεύρως τοῦ Ἱ. Ναοῦ (24-11-2007).

-Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης Malvern μετά τῶν Πανοσ. Αρχιμ. π. Κυρίλλου Ζήση ἐκ Σύδνεϋ, αἰδ. π. Ἀνδρέου Παπαδημητροπούλου, ἱερατικῶς Προϊσταμένου καί αἰδ. π. Παναγιώτου Κοτσιναδέλλη καί τῶν διακόνων Σταύρου Ἰβανοῦ καί Παναγιώτου Ζουμπούλη. Ἀκολούθησε γεῦμα εἰς τήν αἴθουσα παραπλεύρως τοῦ Ἱ. Ναοῦ.

Τό ἑσπέρας εἰς τό Ultima Reception Keilor, μετά τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, τοῦ ἱεροῦ Κλήρου καί τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Ἑνοριῶν καί Κοινοτήτων μας, τῶν Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων, τῆς Νεολαίας καί πολλῶν

ὁμογενῶν, παρεκάθησεν εἰς ἐπίσημον Δεῖπνον, τό ὁποῖον ὀργανώθη πρός τιμὴν τοῦ Σεβασμιωτάτου, ἐπ' εὐκαιρία τῶν ὀνομαστηριῶν του (25-11-2007).

-Παρέστη συμπροσευχόμενος ἀπό τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, κατά τήν Θεῖαν Λειτουργίαν, τήν ὁποίαν ἐτέλεσεν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος μας κ.κ. Στυλιανός ὡς ἀπλοῦς ἱερεὺς, ἐπ' εὐκαιρία τῶν ὀνομαστηριῶν του, εἰς τόν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου South Melbourne. Μετά τό πέρας τῆς Θεῖας Λειτουργίας παρέστη εἰς δεξίωσιν εἰς τήν αἴθουσαν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καί ἐν συνεχείᾳ μετά τοῦ Σεβασμιωτάτου παρεκάθησεν εἰς γεῦμα, τό ὁποῖον παρέθεσαν αἱ κυριαὶ τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου πρός τιμὴν τοῦ Σεβασμιωτάτου.

Μετά τοῦ Πανοσ. Αρχιμ. Ἰακώβου Τσιγκούνη προέπεμψεν εἰς τό ἀεροδρόμιον τόν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον ἡμῶν κ.κ. Στυλιανόν μετά τοῦ Διακόνου Σταύρου Ἰβανοῦ ἐπιπαιφώνων εἰς Σύδνεϋ (26-11-2007).

-Συνοδευόμενος ὑπό τῶν: αἰδ. π. Χρήστου Δημολιάνη καί κ. Κωνσταντίνου Κόντη μετέβησαν εἰς τό Κολλέγιον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Preston καί εἰς συνεδρίασιν τῶν καθηγητῶν

Στιγμιότυπα ἀπό τό Ἐπίσημο Δεῖπνον πρός τιμὴν τοῦ ἑορτάζοντος Ποιμενάρχου μας Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ.κ. Στυλιανοῦ (Μεμβούρην 25-11-07).

καί διδασκάλων ἐνημέρωσεν αὐτούς περὶ τῆς προσλήψεως νέου διευθυντοῦ τοῦ Κολλεγίου τῆς κας Ἑλένης Συμεωνάκη ἐξ Ἀδελαΐδος (27-11-2007).

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὸν πανηγυρικὸν Ἑσπερινὸν τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου εἰς Sunshine. Ἀκολούθησε δεῖπνον εἰς τὴν αἴθουσαν ὀπισθεν τοῦ Ἱ. Ναοῦ (29-11-2007).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναὸν τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου Nunawading παρουσία πλήθους πιστῶν. Μετὰ τὸ πέρασ τῆς Θείας Λειτουργίας ἡ Φιλόπτωχος παρέθεσε γεῦμα εἰς τὸ χῶλλ τῶν Προσκόπων (Scouting) ἀπέναντι τοῦ Ἱ. Ναοῦ.

Ἐπεσκέφθη εἰς τὴν οἰκίαν του τὸν ἐορτάζοντα αἰδ. π. Ἀνδρέαν Παπαδημητρόπουλον, διεβίβασε πρὸς αὐτὸν τὰς εὐχὰς τοῦ Σεβασμιωτάτου καί τοῦ εὐχήθη Χρόνια Πολλὰ (30-11-2007).

Γ' - Ε' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ **Κίνηση τοῦ Θεοφιλεστάτου** **Ἐπισκόπου Δορυλαίου κ. Νικάνδρου**

Κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον ὁ Θεοφιλέστατος:

–Εὐλόγησεν ὑπαίθριον γεῦμα τῆς Ἑνορίας Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg (3-11-07).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τοῦ προστάτου τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Νικάνδρου, Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας. Εὐχὰς ἀπηύθυνεν ὁ Αἰδεσ. Πρεσβ. π. Κωνσταντῖνος Ιαπα, Ἱερεὺς τοῦ Πατριαρχείου Ρουμανίας, ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε τὴν ἀγάπην κλήρου καί λαοῦ πρὸς τὸν ἄγοντα τὰ ὀνομαστήριά του Ἐπίσκοπον. Μετὰ τὸ πέρασ τῆς Θείας Λειτουργίας εὐχήθησαν προσωπικῶς οἱ πιστοὶ πρὸς τὸν Ἐπίσκοπόν τους εἰς τὸ προαύλιον τῶν Γραφείων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς (4-11-07).

–Προέστη τῆς Ἑξοδίου Ἀκολουθίας τοῦ ἀειμνήστου Ἀποστόλου Σίδερη εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Γεωργίου Thebarton (5-11-07).

–Προήδρευσε συνεδριάσεως τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος (6-11-07).

–Προήδρευσε συνεδριάσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου Πνευματικοῦ Δικαστηρίου.

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς ἐορτῆς τῶν Ἁγίων Ἀρχαγγέλων Μιχαὴλ καί Γαβριὴλ εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Προφήτου Ἡλιοῦ Norwood (7-11-07).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Προφήτου Ἡλιοῦ Norwood ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῶν Ἁγίων Ἀρχαγγέλων Μιχαὴλ καί Γαβριὴλ καί εὐλόγησε τὸ παρατεθέν ὑπὸ τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος γεῦμα.

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὸν Πανηγυρικὸν Ἑσπερινὸν εἰς τὴν ἐορτάζουσαν Ἱερὰν Μονὴν Ἁγίου Νεκταρίου Croydon Park (8-11-07).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὴν ὡς ἄνω πανηγυρίζουσαν Ἱερὰν Μονὴν καί ἐν συνεχείᾳ εὐλόγησεν ἐόρτιον τράπεζαν μεταφέρων τὰς εὐχὰς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου (9-11-07).

–Εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίων Ραφαὴλ, Νικολάου καί Εἰρήνης Athelstone ἐτέλεσε τὸ Μυστήριον τοῦ Γάμου τοῦ κ. Χρήστου Παύλου, υἱοῦ τοῦ Ἱερατικῶς Προϊσταμένου τοῦ Ναοῦ, Αἰδεσ. Πρεσβ. π. Νικολάου Παύλου, μετὰ τῆς δίδος Μαρίας Ἀγγελοπούλου (10-11-07).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἁγίου Νεκταρίου Croydon Park.

–Παρέστη εἰς τὴν ἐπίσημον ἑναρξιν, εἰς Thebarton Oval, παρουσία τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Νοτίου Ἀυστραλίας, Ἐντιμ. κ. Mike Rann, τῶν ὑπὸ τῆς Παμμακεδονικῆς Ἐνώσεως

Νοτίου Ἀυστραλίας κατ' ἔτος διοργανουμένων «Δημητρίων», ἀπευθύνας χαιρετισμὸν καί μεταφέρων τὰς εὐχὰς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου (11-11-07).

–Παρέστη εἰς τὴν δεξίωσιν τῆς Παμμακεδονικῆς Ἐνώσεως Νοτίου Ἀυστραλίας πρὸς τιμὴν τοῦ ἐπισκεπτομένου τὴν πόλιν μας Δημάρχου Θεσσαλονίκης, Ἐντιμ. κ. Βασιλείου Παπαγεωργοπούλου, τὸν ὁποῖον προσεφώνησε καταλλήλως.

–Προήδρευσε συνεδριάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς (12-11-07).

–Ἐδέχθη τὸν Αἰσιότ. κ. Νικόλαον Βογιατζῆν (13-11-07).

–Ἀνεχώρησε διὰ ποιμαντικὴν ἐπίσκεψιν εἰς Πέρθην (15-11-07).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βουνοῦ, καί ἐτέλεσεν, ἐκ προσώπου τοῦ Σεβασμιωτάτου, τὴν χειροτονίαν εἰς Πρεσβύτερον τοῦ Ὁσιολ. Διακόνου καί ἀδελφοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς π. Ἐλπιδίου Καραλή, ἀπευθύνας νοουθεσίας καί μεταφέρων τὰς πατρικὰς εὐχὰς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου.

–Παρέστη εἰς τὴν ἐναρκτήριον συνεδριάσιν τῆς νεο-συσταθείσης Διανοριακῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Πέμπτης Ἀρχιεπισκοπικῆς Περιφερείας, κατὰ τὴν ὁποῖαν συνεζητήθη ἡ ἐπεξεργασία κανονισμοῦ αὐτῆς (17-11-07).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Δυτικῆς Πέρθης (18-11-07).

–Συμπροσευχήθηκε κατὰ τὴν Θεϊαν Λειτουργίαν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βουνοῦ.

–Ἀνεχώρησεν ἐκ Πέρθης ἐπιστρέφων εἰς Ἀδελαΐδα (19-11-07).

–Ἐχοροστάτησεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῶν Εἰδοδίων τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου (21-11-07).

–Ἐδέχθη εἰς συνεργασίαν τὸν Ἱερατικῶς Προϊστάμενον καί τὸν Λαϊκὸν Ἀντιπρόσωπον τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Νεκταρίου Croydon Park, Πανοσ. Ἀρχιμ. π. Σιλουανὸν Φωτεινέαν καί Αἰσιότ. κ. Βλαδίμηρον Δεβρέλην, ἀντιστοιχῶς (23-11-07).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Σπυριδῶνος Unley (25-11-07).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg, ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Στυλιανοῦ τοῦ Παφλαγόνος καί τοῖς σεπτοῖς ὀνομαστήριοις τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου ἡμῶν, Ἀρχιεπισκόπου Ἀυστραλίας κ.κ. Στυλιανοῦ, καί ἐν συνεχείᾳ ἐδέχθη τὰς εὐχὰς Κλήρου καί λαοῦ ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἐορτῇ τοῦ Σεβασμιωτάτου (26-11-07).

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὸν Πανηγυρικὸν Ἑσπερινὸν εἰς τὸν ἐορτάζοντα Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Ἀνδρέου Noarlunga (29-11-07).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν καί ἐν συνεχείᾳ εὐλόγησεν ἐόρτιον τράπεζαν μεταφέρων τὰς εὐχὰς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου (30-11-07).

«ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

242 Cleveland Street, Redfern, 2016

Ἐπίσημο ὄργανο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀυστραλίας

Ἐκδίδεται ἀπὸ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ

Ἐπιμελητὴς ἐκδόσεως: Ἐπίσκοπος Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ

Τεχνικὴ ἐπιμέλεια: Πρωτοπρεσβύτερος π. Ἄγγελος Ἀλιφιερᾶκης

www.voiceoforthodoxy.com